

ԼՈՒՍԱՐԱՑՅԻ ԱՐԵՎԱՍՈՒԲՇԱԿ Զ. Պողոսյան

«Մարտական ծառայություն» և «Արիություն» շքանշաններով:

«Մի քանի րոպե էր, ինչ սկսվել էր պատերազմը: Դիրքերում էինք...»

Լուսադեմին դեռ արևը դուրս չէր եկել, գիշերվա ստվերը դեռ պտտվում էր երկնքի վրա...

«Տղեք, բան չկա, մի վախեցեք, մերոնք են, Հայդուքի կողմից զինավարժություն կենեն»:

Սալվեց երկրորդը, կրկին այս ու այն կողմ եղանք, որ հասկանանք, թե ինչ է եղել:

«Տղեք, նորմալ է, բան չկա: Բայց դու մտածում էիր, մտածում էիր մեռնալ ու չէիր ուզում մեզ խառնել»:

«Տղեք, նորմալ է, բան չկա: Բայց դու մտածում էիր, մտածում էիր մեռնալ ու չէիր ուզում մեզ խառնել»:

«Տղեք, նորմալ է, բան չկա: Բայց դու մտածում էիր, մտածում էիր մեռնալ ու չէիր ուզում մեզ խառնել»:

«Տղեք, նորմալ է, բան չկա: Բայց դու մտածում էիր, մտածում էիր մեռնալ ու չէիր ուզում մեզ խառնել»:

«Տղեք, նորմալ է, բան չկա: Բայց դու մտածում էիր, մտածում էիր մեռնալ ու չէիր ուզում մեզ խառնել»:

«Տղեք, նորմալ է, բան չկա: Բայց դու մտածում էիր, մտածում էիր մեռնալ ու չէիր ուզում մեզ խառնել»:

«Տղեք, նորմալ է, բան չկա: Բայց դու մտածում էիր, մտածում էիր մեռնալ ու չէիր ուզում մեզ խառնել»:

«Տղեք, նորմալ է, բան չկա: Բայց դու մտածում էիր, մտածում էիր մեռնալ ու չէիր ուզում մեզ խառնել»:

«Տղեք, նորմալ է, բան չկա: Բայց դու մտածում էիր, մտածում էիր մեռնալ ու չէիր ուզում մեզ խառնել»:

Քնար Պողոսյանի «Արևագալի մայրամուտը» գիրքը, որից մի հատված ենք ներկայացնում ընթերցողներին...

Բարսեղ Արմենի Պողոսյանը ծնվել է 2001 թվականի մարտի 19-ին ՀՀ Երևանի մարզի Լեռնակերտ գյուղում:

2020թ. սեպտեմբերի 27-ին՝ ադրբեջանաթուրքական ագրեսիան հետ մղելու ընթացքում, ջրկի հրամանատարը, ստանալով մահանց հրաման, չի ենթարկվում և յուրայինների հետ թշնամու զգալի կորուստներ է հասցնում:

ՄԱՐԲԱԶԱՆ ԴՊՂ

Մտքերիս շերտերը փոշոտվել է. Նրանք շերտերով են պարելով, Քո աներևույթ երևույթներում...

Մտքերիս շերտերը փոշոտվել է. Նրանք շերտերով են պարելով, Քո աներևույթ երևույթներում...

Մտքերիս շերտերը փոշոտվել է. Նրանք շերտերով են պարելով, Քո աներևույթ երևույթներում...

Մեքենաներից մեկի հետևի ապակուս փակցված էր Մոնթեի լուսանկարը: Հիշեցի՝ երբ վերջին անգամ թեզ հետ խոսեցիք, ասացիր.

Փոքր ժամանակ ես ու դու ապրիլի քամային գնում էինք մեր գյուղի հուշահամալիր: Մեզ հետ տանում էինք մեր սիրած ու մեր տանն աճեցրած կալա ծաղիկները:

Լուսաբացից ընդառաջ արևը մութեցավ իր մայրամուտին...

ԱՐՄԵՆՈՒՎԻ ԲԱՆԶԻՆՅԱՆ

Սովորում է Գյումրու թիվ 1 վրայ գտնվող 11-րդ դասարանում: Հ. Իզիրյանի անվան գեղագիտության ազգային կենտրոնի Գյումրու մասնաճյուղի գրական ստուդիայի սան է:

ՍՈՒՐՉՆ ԷԼ ՀԱՄԱԵՐՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԻ

Վարդը քորում է գլուխն եղամի, Արցունքոտում է ցողի չոր լեզուն, Հետո քաշում է կրակի թևից...

Մտքերիս շերտերը փոշոտվել է. Նրանք շերտերով են պարելով, Քո աներևույթ երևույթներում...

Մտքերիս շերտերը փոշոտվել է. Նրանք շերտերով են պարելով, Քո աներևույթ երևույթներում...

Մտքերիս շերտերը փոշոտվել է. Նրանք շերտերով են պարելով, Քո աներևույթ երևույթներում...

Մտքերիս շերտերը փոշոտվել է. Նրանք շերտերով են պարելով, Քո աներևույթ երևույթներում...

